
PRZYPIĘKRZONY (5) *part praet pass pf*

o jasne.

sg m N przypiękrzony (3). ◇ L przypiękrzonym (1). ◇ pl L przypiękrzonych (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Upięszony, ozdobiony; fucatus, mundulus, ornatus Mącz (5) : Eximie ornatum templum, Nád myaré przypiękrzony koścýól *Mącz* 102d; *Fucatus, Przipiękrzony/ Prziprawiony. Mącz* 138c; *Mundulus, Wysmukniony/ Przipiękrzony. Mącz* 236d.

Wyrażenia: »cudnie przypiękrzony« (1): gdyż ząwždy wolę żyć/ W domu Bogá moyego będąc odrzuconem/ Niż w páłacu grzełńnikow cudnye przypiękrzonym. *LubPs* S6v.

»złotem przypiękrzony« (1): Głupi młodźieniałzkowie [...] chodzą [...] w ízátách áxámitnych ábo rzezánych/ ábo złotem przypiękrzonych [*auro redimitis vestiuntur*]. *ModrzBaz* 142.

Synonimy: *ozdobiony, przyprawiony, wysmukniony.*

Cf **PRZYPIĘKRZYĆ**

DDJ